

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 12. Mt. XVIII

Kovo-March 19, 1938

17. or valst.
respublikinė
biblioteka

III GAVENIOS SEKMADIENIS.

L E K C I J A

EFEZ. 5, 1—9.

BROLIAI: Būkite Dievo sekiotojai, kaip mylimiausieji vaikai, ir elgkitės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save davė už mus Dievui atnašą ir auką meiliam kvapui. Paleistuvystė ir bet koks susitepimas ar godulystė tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nėvienas paleistuvis, ar suteptas, ar gobšas, juk tai yra stabmeldystė, neturi Kristaus ir Dievo karalystėje tėvainystės.

Niekam nesiduokite suvedžioti savęs tuščiais žodžiais, nes dėl tų dalykų Dievo rūstybė ateina ant netikėjimo vaikų. Nebūkite jų dalininkai. Kitados jūs buvote tamsybė, dabar esate šviesa Viešpatyje. Elgkitės kaip šviesos vaikai. Nes šviesos vaisiai apsieiškia visokiu gerumu, teisybe ir tiesa.

E V A N G E L I J A

LUKO 11, 14—28.

ANUO metų Jėzus išvarė velnią, kurs buvo nebylys. Jam išvarius velnią, nebylys kalbėjo, ir minios stebėjosi. Kaikurie jų tarė: Jis išvaro velnius per Beelzebubą, velnių vyriausįjį. Kiti gundydami reikalavo iš jo ženkle iš dangaus. Jis, matydamas jų mintis, jiems tarė: Kiekviena karalystė savyje suskilusi bus sunaikinta ir namai grius ant namų. Jeigu gi ir šetonas pats su savim nesutinka, kaip gi išliks jo karalystė? kadangi jūs sakote mane išvarant velnius per Beelzebubą. Jei aš išvarau velnius per Beelzebubą, per ką išvaro jūsų vaikai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. Bet jei aš išvarau velnius Dievo pirštu, tai Dievo karalystė tikrai pas jus atėjo. Kuomet stiprusis apsiginklaves sergi savo kiemą, ramybėje lieka visa, ką jis turi. Bet jei stipresnis už jį užėjęs au-

gali jį, atima visus jo šarvus, kuriais pasi-
tikėjo, ir išdalina jį grobį. Kas ne su manim, tas prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto. Nešvarioji dvasia, išėjus iš žmogaus, vaikščioja sausose vietose, ieškodama atilsio; neradus ji sako: Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau. Atėjus ji randa juos iššluotus ir papuoštus. Tuomet ji eina, pasiima su savim septynias kitas dvasias piktesnes už save, ir įėjusios jos gyvena tenai. Ir taip paskui darosi tam žmogui blogiau, nekaip pirma. Tai jam sakant, atsitiko, kad viena moteriškė iš minios, pakeldama balsą, jam tarė: Palaiminta įsčia, kuri tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai. Jis atsakė: Beje, palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir laikosi jo.

Sielių Užtarėjas

Mūs Globėjau ir Gynėjau,
Aloyzai šventasis,
Jaunų sielių Užtarėjau,
Pavyzdys gražiausias,

Žvelk į mūsų amžiaus rytą,
Žvelk iš būrio Angelų:
Mūsų meilės sudarytą
Duoklę skiriam Tau giesmių.

Nuo jaunųjų mūsų metų
Į kelionę rengiamės:
Per pasaulį pikta, platą
Amžinybėn varomės.

Žvelk į mūsų sielas jaunas,
Kaip jas blaško viesulai:
Gelbėk mus, kai pikta briaunas,
Tenurimsta geiduliai.

Kaip lelija paslaptinga,
Tu žibi nekaltumu,
Degdams meile stebuklinga,
Stebini mus šventumu.

O, laikyk mūs nepalaužta,
Skaisčiau širdį audrose,
Veski mus, kur meilė aušta

Kun. A. T. (Samata)

ŠVENTASIS JUOZAPAS

Evangelijose mažai kas sakoma apie Šv. Juozapą, mūsų Dieviškojo Išganytojo patėvį ir Nekalčiausios Panelės Marijos skautų sužadėtinį. Nors ir tas mažas, visgi užtenka nuspręsti jo idealingą asmenybę.

Pirmasis paminėjimas apie šv. Juozapą skaitomas A-

preiškime Paneli Marijai, kad Ji turi būti Dievo Motina. Šv. Lukas mums sako, kad Marija buvo "pažadėta vyrui, vardu Juozapui, iš Dovidio namų". O šv. Matas rašo, kad Viešpaties Angelas pasirodė Juozapui sapne ir tarė: "Dovidio sūnau, Juozapai, nebijok priimti savo žmonos Marijos, nes kas Joje gimė, yra iš Šventosios Dvasios; Ji pagimdys Sūnų, tu gi praminsi Jį vardu JĖZUS, nes Jis išgelbės Savo tautą nuo jų nuodėmių".

Evangelijose tik du kartu kalbama, kad šv. Juozapas buvo dailydė. Iš to galime vaizduoti sau, kad Juozapo ir Marijos menki nameliai Nazarete su verslinyčia buvo gražus pavyzdys būsiančioms kartoms, ir galime iš jų mokintis, kaip jiedu ištikimai gyvena nuolankiame klusnume atsidaug Dievo valiai.

Iš tikrųjų, šv. Juozapui be galo buvo sunku, kuomet dagirdo imperatoriaus Augusto isakymą ir turėjo imti Mariją, kad eiti į Betliejų ir įsirašyti. Krikščionių širdys giliai užiaučia jam, kuomet matome jį ieškant nakvynės ir nesurado vietos tame mieste. Ir dėl to buvo priverstas eiti į laukus ir vienoje uoloje rado kūtę, kur gimė Dieviškasis Išganytojas; neabejotina, kad po to šv. Juozapas ieškojo geresnės ir patogesnės vietos, kur Išminčiai atėję iš rytų suteikė dovanų Gilmusiam Kūdikiui Jėzui. Netrukus, šv. Juozapas su Marija atnešė Kūdiki į Bažnyčią dėl Apipiaustymo apeigų.

Kuomet Išminčiai sugrįžo į savo šalį, štai Viešpaties Angelas vėl pasirodė šv. Juozapui sapne ir tarė: "Kelkis, imk Vaikelį ir Jo Motiną, bėgk į Egiptą ir būk tenai, kol tau pašakysiu. Nes atsitiko, kad Erodas ieškos Vaikelio nužudyti".

Šv. Juozapas atsikėlęs pasiėmė Vaikelį ir Jo Motiną nakčia, iškeliavo į Egiptą, ir buvo tenai iki Erodas mirė, kad įvyktų, kas Viešpaties pasakyta per pranašą šiais žodžiais: "Iš Egipto Aš pašaukiau Savo Sūnų".

Erodui mirus, štai Viešpaties Angelas sapne ir vėl pasirodė šv. Juozapui, tuomet esančiam Egipte, ir tarė: "Kelkis, imk Vaikelį ir Jo Motiną, ir eik į Izraelio žemę. Nes mirė, kurie ieškojo Vaikelio gyvybės".

Ir šv. Juozapas atsikėlė, ėmė Vaikelį ir Jo Motiną, ir atėjo į Izraelio žemę. Tačiau, išgirdęs, kad Judėjoje viešpatauja Arkėlajas savo tėvo Erodo vietoje, bijojo tenai eiti ir, perspėtas sapne, pasitraukė į Galilijos šalį. Atėjęs gi gyveno mieste, kurs vadinasi Nazaretas, kad įvyktų, kas pranašų pasakyta: "Jį, būtent, Jėzų vadins Nazarenu".

Tie visi įvykiai yra užrašyti šv. Mato Evangelijoje.

Vėlyvesnį įvyki aprašo šv. Lukas, kurs mums sako, kaip Dieviškasis Išganytojas, sulaukęs dvilikos metų, ėjo į Jeruzalę kartu su patėviu Juozapu ir Marija, ir kaip po trijų dienų kartaus persiskyrimo, šv. Juozapas su Marija rado Jį šventykloje tarp mokytojų. Po to visi trys grįžo į Nazaretą.

Šventoii Evangelia pagerbia šv. Juozapą, kaip teisųjį vyrą. Tas vardas eina iš Šventosios Dvasios, kaip garbinga privilegija, kad Dievas išrinko šv. Juozapą būti patėviu Jėzui ir skaisčiu sužadėtinium Nekalčiausiai Marijai, Dievo Motinai. Ir dėl to Katalikų Bažnyčia taip aukštai iškėlė šv. Juozapą ir jam duoda daug garbingų titulų.

Ir kadangi šv. Juozapas buvo patėviu Jėzui Kristui, mes tvirtai tikime į jo galingą užtarymą. Ir kadangi šv. Juozapas mirė ant Jėzaus ir Marijos rankų, dėl to mirties valandą jis yra galingas užtartytojas Danguje.

Šv. Juozapas yra taip pat galingas užtarytojas šeimoms ir darbininkams, o ypatingai mirties valandą šv. Juozapas maloningai gelbsti tiems, kurie į Jį atsikreipia su meilingu atsidavimu, nuolankia širdimi ir karšta malda.

DVI ŠIRDYS

SENOVĖS graikai, gyvenusieji dar prieš Kristų, pasakodavo, kad Viduržemio jūroje buvusios dvi būtybės: Schile ir Charibdė. Pro jas negalėdavęs praplaukti joks laivas, nes tos baisybės bematant viską prarydavusios.

Prabėgo nuo tų laikų daugybė metų; pasaulio veidas visiškai persimainė. Žmogaus protas tiek pažengė kultūroje, kad, rodos, jau viskas nugalėta ir jau nėra žmogui ko bijoti. Deja, — sunkiai klystama. Šiandien pasauly viešpatuoja dar baisesnės būtybės, negu graikų Schilė ir Charibdė, būtent: **sugadintoji pasaulio dvasia, žmogaus kūnas ir piktoji dvasia.** Pasaulis rodo savo turtus, menkus blizgučius, tuščią garbę; kūnas siūlo patenkinti jo geidulius; piktoji dvasia įvairiausiomis priemonėmis traukia į pikta ir sėja žmonių širdyse puikybės, pavydo, nesutikimo ir kitų nedorybių sėklas. Ir tas vargšas žmogus labai lengvai pasiduoda tų baisųjų priešų apgaulei.

Žmogus užmiršta, kad jis čia savo tikslo nepasiekis. Tad ir kyla klausimas: kas daryti, kad žmogus, eidamas šiuo sunkiuoju gyvenimo keliu, neapsigautų, nepatektų į priešų pinkles? Be abejo, žmogus vien savo jėgomis neįstengs atsispirti šiems priešams, nes jo prigimtis, pirmosios nuodėmės suteršta, daugiau palinkusi į blogą, negu į gera. Čia reikia pagalbos iš šalies. Tą pagalbą ypač gausiai teikia dvi Širdys. Keno? Tai švenčiausios Jėzaus ir Marijos Širdys. Tos dvi Širdys šaukte šaukia: **“Vaikeliai, nežūkite iš vargo ir bado! Pažvelgkite tik į mus. Mes jus ne tik priglausime, bet ir apginsime”.** Savaiame suprantama. Kas glaudžiasi prie Jėzaus ir Marijos Širdžių, tam nėra jokios baimės, kad jis nenugalės savo priešų. Jėzaus Širdis, — Širdis dangaus ir žemės Valdovo, prieš kurį dreba paties pragaro vartai. Ko tad galėtų bijoti tos Širdies globojamas

asmuo?! Marijos Širdis — Dievo Motinos Širdis, kurios globai Kristus, mirdamas ant kryžiaus, pavedė visą žmoniją. Jei Marija nebūtų turėjusi jokios galios, tai to nebūtų ir įvykę.

Tos Širdys yra gailėstingumo ir meilės Širdys. Jos neatstumia nė vieno, ieškančio pagalbos. Jei ka sir turėjo nelaimės sunkiai nupulti, pasiduoti piktųjų priešų viliojimams, — tegul drąsiai skubinasi prie tų Širdžių, o tikrai ras pasigailėjimo. Kas tas Širdis randa, — visa randa. Tarnas, įgijęs savo pono malonę, nieko daugiau nebenori, kaip ta malonę visuomet naudotis. Jis jaučiasi laimingas ir patenkintas. O ką besakyti apie tą asmenį, kuris rado malonę Dievuje, viso pasaulio Viešpatyje ir Jo Motinoje? Kas daugiau bepageidautina? — Niekas. Nes tose Širdyse yra visas amžių turtas, visų išrinktųjų laimė, visiškas — nors ir kilniausių, nors ir didžiausių — žmogaus širdies troškimų patenkinimas.

Kartą tas Širdis radus ir jas pamylėjęs, niekas nė nesvajoja nuo jų atsitraukti, nes žino, kad atsitraukus jo laukia vėl baisūs priešai, naujos nelaimės, nauji vargai, kuriuose niekas taip širdingai neištis pagalbos rankos, kaip Jėzus ir Marija, Taigi, kas tų Širdžių dar nepažino, kas jų nerado, kuo greičiausiai teiško; kas jau surado, niekuomet nuo jų teneatsitraukia. Gegužės ir birželio mėn. — su tomis Širdimis susivienijimo laikas, visiško toms Širdims atsidavimo ir pasiaukojimo laikas. Pasiaukokime ne tik patys, bet paaukokime ir visą žmoniją, o ypač nepamirškime mirštančiųjų, kad jie toje sunkioje bandymo valandoje Jėzaus ir Marijos Širdyse rastų tikrą suraminimą ir gailėstingumą.

K. Ž-kas

MANO MALDELĖ

Kai šviesi saulutė už kalnų užlindo, ir šimtai žvaigždelių ant dangaus suspindo, aš tada klaupiuosi tyliai prieš smūtkelį ir siunčiu Dievuliui paprastą maldele.

Laimino Dievulis tą mažutę malda: siela pragiedrėjo, buvo miela, saldu.

Jonas Šiožinys

Švenčiausioji Marija Ir Vienuolija

“Sek mane!” (Mat. 19, 21)

Šv. Mato Evangelijoje mes skaitome; jog vienas jaunikaitis, prisiartinęs į Jėzų paklausė Jo, ką jis turįs daryti, norėdamas pelnyti amžinąją laimę. Jėzus jam paaiškina: “Jei tu nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų”. (19, 17). Paklaustas, kokių, Jėzus išdėstė jam smulkiau, ko turi prisilaikyti trokštąs laimėti amžinąją laimę, t. y. be ko jis negalįs pasiekti dangaus karalystės. Jaunikaitis pasisako vis tai pildas, ir vėl klausia, ko jam dar trūksta. Čia jau regimai jaunikaitis norėjo sužinoti, kas reikalinga norinčiam pelnyti didesnę laimės laipsnį. Į tai atsako Jėzus: “Jei nori būti tobulas, eik, parduok, ką turi, ir duok neturėjams, ir turėsi turtų danguje, paskui ateik ir sek mane” (19, 21). Šiais žodžiais Jėzus nurodė jaunikaičiui kelią, vedantį tobulybėn, o kartu ir pašaukė jį eiti šiuo keliu. Tas kelias tai atsižadėjimas žemiškųjų gėrybių (turtų), šeimyninio gyvenimo, kurs yra neįmanomas be turtų, ir pagaliau, atsižadėjimas savo valios (sek mane!). Išgirdęs anuos žodžius jaunikaitis nuėjo nuliūdes”; vadinasi, nenorėjo sekti Jėzumi dėl to, kad — šitaip aiškina šv. Matas: turėjo labai daug lobio” (19, 22). Mat, kieno širdis prilipusi prie žemės gėrybių, tas neseka Kristumi, ką sekančiose eilėse paaiškina pats Išganytojas, sakydamas: “Iš tikrųjų sakau jums, turtingam nepigu įeiti į dangaus karalystę” (19-23).

Šitokių prisirišėlių prie žemiškųjų gėrybių būdavo ir bus labai daug; tačiau, ypač pirmaisiais krikščionijos laikais, troškimas sekti Jėzumi buvo pasiekęs didžiausiojo laipsnio. “Tikinčiųjų daugybė buvo vienos širdies ir vienos sielos. Nė vienas jų nesakė apie savo lobį, bet visa jiems buvo bendra” (Ap. D. 4, 32) — suprantama, išskyrus moteris.

Taigi, bendrai imant, pirmųjų krikščionių gyvenimas buvo pilnas atsižadėjimo savęs dėl meilės Dievui ir artimui. Daug jų buvo pažinę Jėzų ar patys asmeniškai, ar buvo girdėję apie Jį tiesiog iš Apaštalų burnos.

Suprantama, jog jie, mąstydami apie Išganytoją, norom - nenorom turėjo prisiminti ir Švenčiausiąją Panelę Mariją, kadangi Josios gyvenimas buvo kietai susijęs su Jos Sūnaus, Jėzaus Kristaus, gyvenimu ir pamokinimais. Jėzus ir Marija tai, galima sakyti, du neišjungiamu vardu: kas trokšta įtikti Jėzui, tas negali šalta širdimi praeiti pro šalį Marijos, o kas geidžia prisimeilinti Marijai, tas negali šio pasiekti, nesimeilindamas Jėzui! Kas norėjo pažinti ir suprasti Jėzų, tas turėjo susipažinti ir su Marija. Kalbant apie Dievo Sūnaus išikūnijimą, negalima nepaminti Jo Motinos nekalto prasidėjimo, Arkangelo apreiškimo Jėzaus, stebuklingo prasidėjimo Jos yscioje, aplankymo šv. Elžbietos, Jo stebuklingo gimimo, Simeono senelio pranašystės, bėgimo Egiptan, atradimo vaikelio Jėzaus Jeruzalėje, o ypač Jos stovėjimo prie kryžiaus! Taigi, apmąstymas apie Jėzų turi vesti mus prie apmąstymo apie Mariją. Ir štai, Švenčiausioji Panelė Marija išskyla aikštėn, lyg kad dieviškos dvasios asmuo milžinas: tobuliausias skaistybės pavyzdys, “malonės pilnoji” Panelė, rū-

peštingiausiasioji ir sopulingiausiasioji Dievo ir mūsų Motina, dangaus ir žemės Valdovė, prieš kurią klaupias visos dangiškos, žemiškos ir pragariškos galybės!

Šitą tai Švenčiausiąją Panelę Mariją, o kartu ir Jėzaus Motiną pirmieji krikščionys buvo pažinę asmeniškai, kadangi Ji, Jėzui atsiuntus Šventąją Dvasią per Sekmines, dar keliolika metų po to buvo gyvenusi šv. Jono Globoje. Apaštalai gerbdavo Ją didžiausiu nuolankumu, neretai klausdavo Jos patarimų, žinodami Jos nepaprastai gilų protą, apskatinėdavo apie Ją, skelbdami Evangeliją, stebuklingu būdu buvo susirinkę prie Jos mirštamoms lovos, pagaliau, šv. Tamui atvykus per vėlai, jie surado, jog Jos kūnas paimta dangun. Jos vardas ir pagarba Jai plito kartu su apskatinėjimu Evangelijos ir tikybos išsiplėtimu. Tikinčiai visi pirma po Jėzaus kreipdavo savo dėmesį į Ją ne vien tik, kaip kad į "Aušros Žvaigždę", bet kaip kad į "Jūrų Žvaigždę", kuri keliaujantiems po audringas gyvenimo bangas rodo ramųjį dangaus uostą!

Ir ši "Žvaigždė" švietė katalikiškoje padangėje taip meilia ir skaisčia šviesa, kad tikinčius, o ypač jaunimą, traukte traukė į save, lyg kad kokia begalinė jėga! Jaunimas matė Joje Nekalčiausiąją, pilną atsižadėjimo ir atsidavimo Dievui ir žmonėms Panelę; suaugusieji skaisčiausiąją Sužieduotinę, rūpeštingiausiąją Moterį, ir Motiną, ir Šeiminingę; senieji — pasilgusią dangaus Našlę! mirštantieji — laikančią ant savo kelių mirusį Dievą - Sūnų!

Ir štai, žiūrintieji į šią "Jūrų Žvaigždę" jaunikaičiai ir mergaitės pradeda sekti taip skaisčiu pavyzdžiu, pradeda Aukščiausiam aukoti savo nekaltybę, savo turtus, savo valią, neatsižvelgdami nei persekiojimų, nei kančių, nei mirties.

Persekiojimams krikščionių iškilus, tikintieji arčiau susiglaudžia krūvon ir, prisimindami Jėzaus ir Marijos skausmus ir kančias, tai slapstosi po katakumbas, tai bėga į dykumas, tai miršta kančiose su Jėzaus ir Marijos vardais ant savo išbalusių iš skausmo lūpų!

Persekiojimams praūžus ir valstybinio tikėjimo vietą tikybai užėmus, krikščionių širdys atslūgo, išsiliedamos dziugaujančiu, kil-

stanciu į padanges graudingu himnu: "Te Deum laudamus!" (Tave Dieve garbiname!).

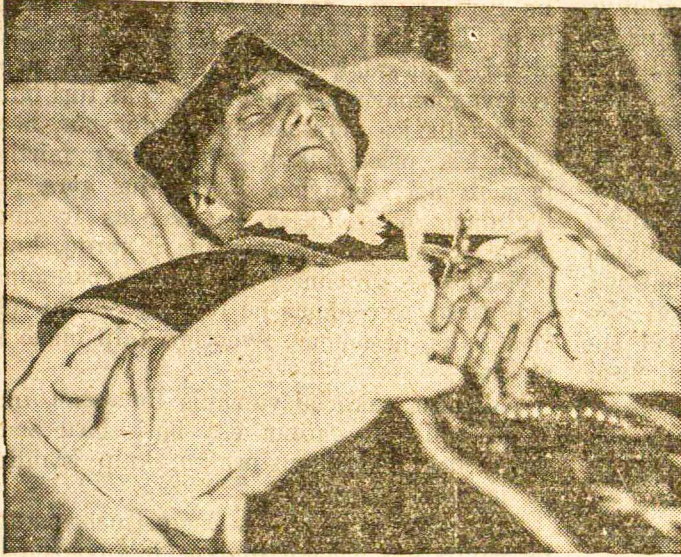
Tačiau, kartu su tikybos laisve pradėjo siurbtis vidun ir ištvirkimas, kadangi daug stabmeldžių romėnų ir germanų buvo priėmę tikybą tik paviršutiniškai, nė kiek nepakeisdami savo stabmeldiško palinkimo ir papročių. Štai, aname laikotarpy tikinčiuose žmonėse pradeda rasti nemaža jaunų, suaugusiųjų ir pasenusiųjų tikinčiųjų, norinčių tarnauti Dievui ypatingu būdu!

Jėzaus pavyzdys visgi jiems atrodė peraukštas, sunkiai pasiekiamas, kadangi Jėzus tai ne vien žmogus, bet ir Dievas! Jiems Švenčiausios Panelės asmuo išrodydavo daug artimesnis, o Jos pavyzdys labiau prieinamas, kadangi Ji buvo ir yra visgi tik žmogus, kad ir dėl savo dorybių pasiekusis aukščiausio šventumo! Taigi, trokštantieji įtikti Jėzui, ne vien prisimindavo Jėzaus duotus jaunuoliui patarimus, bet ir žiūrėdavo į Dievo Motinos pavyzdį. Kaip kad Švenčiausioji Panelė Marija gyvendavo nuošaliai nuo pasaulio triukšmo, praleisdama visą gyvenimą maldoje, apmąstymuose Apreiškimo paslapčių, pratimuose dorybėse, pildyme gailestingųjų darbų, taip ir trokštantieji eiti tobulybės takais pradėjo šalintis pasaulio. Kaip kad Švenčiausioji Panelė Marija buvo paaukojusi savo nekaltybę Dievui, taip ir jie pradėjo atsižadėti šeimyninio gyvenimo ir moterystės džiaugsmų! Kaip kad Dievo Motina, pati būdama neturtinga, neturteliams buvo išdalinusi iš Trijų Išminčių gautąjį auksą, taip lygiai ir jie pradėjo išdalinti savo turtus neturteliams, nepalikdami sau nieko, o patys gyvendami tik iš savo rankų darbo. Kaip kad Švenčiausioji Panelė buvo visai atsidavusi Dievo valiai, kaip kad tikroji "Viešpaties tarnaitė", taip ir uolieji krikščionys pradėjo atsižadėti savo valios, pritaikindami ją Dievo valiai, priklausydami tik savo vyresniųjų įsakymų! Ir štai, Egipto, Sirijos, Palestinos ir bendrai Azijos ir Afrikos dykumos prisipildo vienuoliais - atsiskyrėliais, gyvenančiais kalnų olose, miškų palapinėse, paupių lodynėse! Jų pavyzdys sutraukia šimtus šimtus pasekėjų!

Rytuose Pachomius vienuolis pirmasis suglaudžia vienuolius krūvon, kad jiems būtų lengviau lavintis dorybėse ir tvarkingiau su-

K. Pranas Inčiura

A. Jakštui Mirus...

A. a. prof. prel. A. Dambrauskas-Jakštas pašarvotas karste.

Užgeso didysis tautos Mohikanas...
Nutilo jo kanklės.. Nutrūko styga...
Užsivožė toks turiningas romansas...
Klaikios amžinybės platus okeanas
Taip gilią jo mintį nutraukė staiga...

Širdis, kuri meile liepsnodama plakės,
Širdis, kur žeravo dangaus ugnimi, —
Ramiai it liepsnelė, sutirpusios žvakės,
Pavirto etėro lengva vilnimi...

Jis auštant pakilo ir kėlė artojus,
Ir šaukė į darbą tėvynės vaikus,
Jis žengė į kovą, vargus ir pavojus
Ir skelbė ateisiant šviesiuosius laikus.

Su kryžiumi, knyga ir lyra jis ėjo;
Nestigo jam meilės, drąsos ir jėgų;
Pureno dirvonus ir grūdus tèn sėjo;
Jis milžino siela tėvynę mylėjo...
Ir nuvertė kalnus.. Nepaisė vargų.

taisyti dvasinis gyvenimas. Išdygsta vyrų ir moterų vienuolynai, suvaržyti tam tikrų įstatymų, kuriems bendrą kryptį surašo šv. Basilius. Iš rytų vienuolija pereina į vakarus.

Šv. Bažnyčios Tėvai, k. a. Ambrosius, Augustinas, Jeronimas ir kiti savo pavyzdžiu ir žodžiais žymiai paskatina žmones vienuoliniškai gyventi. Šv. Benediktas pertvarko vienuolijų įstatus. Netrukus vienuolynai auga nebesulaikomu smarkumu, užimdami vadovaujančią vietą praplatinime kultūros per visus vidurinius šimtmečius, iki atsiranda pirmieji universitetai, kurie buvo atsiradę irgi Bažnyčiai pasiaukojusiųjų Dievo tarnų ir Bažnyčios vadų dėka.

Visi vienuolijų įstatai yra atsirėmę Švenčiausios Panelės Marijos pavyzdžio. Kadangi Ji pirmoji buvo susivaržiusi skaistybės, neturto ir paklusnumo įžadais, tai ir vienuoliai-ės žiūrėdami į Ją, susivaržo tais pačiais įžadais, laikydami Ją savo Vadove dvasiniame gyvenime ir atsiduodami Jos ypatingai glopai. Iš šitų tai vienuolynų ir ima

pradžią sąmoningas ir tikslus pagarbinimas Marijos. Daug vienuolijų steigiamna Josios garbei. Trokšdami įtikti Jėzui vienuoliai nepaprastu stropumu išgarsina Marijos vardą, rinkdami senovės raštus, surašydami ir paduodami viešumon daug įvairių senovės pasakojimų (tradicijų) apie Ją, steigdami ypatingas pamaldas Jai pagerbti, pavyzdžiu ir raštais gindami Jos garbę ir šlovę, kovdami už Ją ir dėl Jos prieš eretikus ir atskalūnus.

Suprantama, jog ir Marija iš savo pusės nesiliovė šelpusi juos. Šventųjų gyvenimai kupini Jos stebuklingųjų apsiereiškimų ir pagalbos savo išrinktiesiems gerbėjams vienuoliams-ėms, kurie, iškovoję taip kilnią kovą prieš velnią, pasaulį ir kūną, ramiai sau miršta su Jėzaus ir Marijos vardais lūpose, žinodami, jog meilė ir ištikimybė Šiėmdviem negali nesuteikti jiems anos ramybės, kurio pasaulis negali duoti. Laimingi gyvenantieji po Švenčiausios Panelės Marijos apsiaustu! Laimingi ištikimieji vienuoliai-ės! Jie Marijos!

Pranas Jurgaitis

Bedievybė Ir Religija

NE kartą mus džiugino ilgas Michigano ežero smilčių krantas. Dažnai žiūrėjome į šitą platų, mėlyną vandenyną — kur toli, toli žemė jungiasi su dangum... Girdejome vėjo švilpimą ir užimą bangų... Matėme tas siūbuojančias, niekada nenusiraminančias bangas, kurios šnioksdamos ir uždamos, artinosi prie kranto — neapsakomais greitais griausmais, kaip patrankų šūviai, tos bangos rijo smilčių krantą... Atokiau nuo ežero, vaikai žaidžia — jie semia smėlį ir, veltui bando statyti namus. Vargė! Medžių stulpai neturėdami paspirties, vėl sugriūva, svirinėja ir per trumpą laiką, visai pranyksta...

Šiandien, kai kurie žmonės irgi stato namus — jie nori dangoraižius pastatyti ant smilčių — bedievybės pamatų... Todėl, ramumas ir dorovingumas — viskas, pamažu nyksta kai kuriose šalyse.

Bedieviai (ateistai) sako Dievo nėra, siekla nėra skirtina nuo kūno, žmogus neturįs atsakomybės už savo pasielgimus, žmogaus gyvenimas užsibaigsias čia ant žemės... Bet, jų pamatai pastatyti ant smilčių — o ne ant amžino akmens. Geresnioji ir didesnioji žmonių pusė visuomet ieškojo Dievo ir savo asmenišką gyvenimą nustatė, vadovaudamiesi Kristaus mokslu. Į Kristų tikintieji žmonės, tiki ir į amžiną gyvenimą anos pusės karsto.

Rudenį ne kartą matėme darbininkus rankiojant nukritusius ir sudžiūvusius lapus į krūvą ir paskui uždegant... Blizgančioji švieša, liepsnos apima visus lapus — galų gale įvyko greitas sunaikinimas. Liko sudegusių pelenų krūva dėl vėjo žaismo... Taip yra su žmonėmis, kurie stato namus be Dievo pagalbos. Užėjus didžiam vėjui namas sugriūvo — lieka klaikūs griūvėsiai. Tokie žmonės nešaukė Jo pagalbom prie statymo, kurs aprenge lelijas taip gražiai, kad piešimo teptukai negali nupiešti jas visoje grožybėje. Bedieviai nesupranta, kad visas pasaulis yra Dievo.

Visų didžiausia blygybė, kuri eina iš ateiz-

mo yra divorsas. Visi suprantame, kad peilis gerai riekia, jei jis kietai įdėtas kriaunyse. Taip pat, žmogaus gyvenime yra pamatai — dėsniai, kuriais laikydamasis arba vadovaudamasis jis būna toks, koks turi būti.

Be religijos nėra nei tikros dorybės, nėra stiprybės prieš pikta, nėra geros mirties ir nėra nei išganymo. Pavartojus gerą palyginimą: be religijos — mokslas ir žmogaus gyvenimas yra panašus į kardą, kurs į plėšiko — grobonies rankas yra paduotas.

Iš tiesų, gyvenimas be religijos — tai tuščias žodis, nesąmonė. Šventieji taip manė ir mokino.

“Maniau, sako laisvamanis Rousseau, būk ir be religijos galima esą būti doru žmogumi, bet greitai susipratau, kaip klaidinga mano nuomonė”.

“Be religijos, sako šv. Augustinas, pasaulis pavirstų į plėšikų lindyne ir žmogžudžių urvą”.

“Montalembert yra pasakęs, atimk iš žmogaus sekmadienį, jis taps gyvuliu; duok jam sekmadienį, jis taps panašus į Dievą (bus šventas)”.

Šventas Petras Krisologas išreiškia religijos reikalingumą šiais žodžiais: “Atimk spindulius iš saulės — ji nebešvies; atskirk, upelį nuo šaltinio — jis išdžiū; šaką nukirsk nuo medžio — ji nebežaliuos; atskirk sąnarį nuo kūno — jis nebeteks gyvybės; atimk religiją, tvirtą pamatą paklusnumo valdžiai — tada tauta pasilieka silpna, kaip vėjo pučiama nendrė.

Bedievybės įtekmę gali sulaikyti parapijinės mokyklos. Jos duoda vaikams platesnį ir prakilnesnį pažinimą Dievo ir mūsų priedermes į Dievą. Parapijinė mokykla drauge su Bažnyčia sudaro galingą tvirtovę prieš naikinančių organizacijų srovę.

Religija galės tikrai tada imti viršų kojoje su bedievybe, kai žmonės bus apšvietę, žinos Kristaus mokslą.

Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. (Mato 7, 15).

Šventas Vincentas Paulietis

KIEKVIENAS laikais daugelis tikinčiųjų pamiršta tikrosios Evangelijos moko dėsnius. Taip buvo 17 amžiaus antroje pusėje. Dar blogiau, ne vienoje tų laikų kataliko širdyje buvo išdilyta net šventas Dievo vardas. Bet, Dievas budi. Jis nedaleidžia, kad žmonės visiškai pamirštų tą sunkų Atpirkimo darbą. Jis pasirūpina, kad čia ant žemės, būtų ištikimų tarnų, kurie vėl į žmonių širdis giliai įrašytų tą garbingą Išganytojo vardą. Tie išrinktieji yra Dievo prirengti būti malonės įrankiais. Ir jie persiėmė apaštalų dvasia, veda kitus žmones dangaus karalystės takais. Vienas iš šitokių dieviškų įrankių buvo Šv. Vincentas Paulietis. Vaisinga bus truputį išsižiūrėti į šitojo šventojo gyvenimą.

Jis buvo prancūzas. Jo tėvai mažžemiai. Ūkis turėjo išmaityti aštuonių galvų šeimyną. Tos šeimos trečiasis sūnus Vincentas jau vaikystėje nepaprastai buvo linkęs į maldą. Ne kartą, jis pamiršęs dienos vargus ir bėdas, laukuose ganydamas gyvulius, kalbėjosi su Dievu.

Gerieji tėvai pastebėję jo gabumus mokytis, pasiryžo leisti jį mokintis. Pirmus mokslo daigelius Vincente išaugino tėvai pranciškonai. Nedaug jam reikėjo vargti — ir jis gerai užbaigė aukštesniuosius mokslus Toulouso Universitete. Galiausiai, Vincentui teko pavydėtinos laimės — jis iššventino kunigu. Jis tapęs altoriaus tarnu, nesustojo sparčiai žengęs dorybės takais — jo noras įsigyti gražius nuolankumo, kantrumo ir artimo meilės brangakmenius.

Įdomus dalykas atsitiko šito šventojo gyvenime 1605 m. Vienas jo draugas miręs Marseille mieste, palikdamas jam mažą sumą pinigų. Kunigas Vincentas pasiėmęs tuos pinigus vyko laivu į Norbono miestą. Bet, deja, žmogaus keliai ne Dievo keliai. Laivą užpuolė jūros plėšikai. Ir po mūšio visus gyvus įgulos narius (kun. Vincentą jų tarpe) buvo paimti vergijon. Tuniso mieste plėšikai išstatė visus vergus turgavietėje. Čia ateidinėjo pirkliai ir stambūs ūkininkai ieškodami darbininkų. Teko ne vienam skai-

tytojui matyti, kaip ūkininkas apžiūri gyvulį prieš pirkimą — ar jis sveikas, kaip dantys ir panašiai. Lygiai toks skaudus nužeminimas teko būsimajam šventajam... Bet, jis nerūgojo. Jis prisiėmė visus išniekinimus... Pirmą, žvejys nupirko jį — bet tuojau pardavė Vincentą vienam gydytojui.

Šis gydytojas buvo mahometonas. Kuniogui Vincentui teko klausytis visokių kalbų ir paskaitų apie tą priešingą Kristaus mokslui sektą. Mat, gydytojas norėjo atversti savo tarną į mahometonų bažnyčią. Mahometonas siūlė Vincentui mokslą, žemės, pinigų, kad mestų katalikybę. Bet Vincentas nepasidavė šitai pagundai. Jis karštai meldėsi į Šv. Mariją, o ji apsaugojo jį. Ar mūsų laikų žmonės elgiasi kaip šv. Vincentas? Daugeliui žmonių pakanka tiktai pasiūlyti vietos, tarnybos, pinigų — ir tokie žmonės meta tikėjimą ir katalikybę.

Žmogus darbininkas daug gali pasimokytis iš šv. Vincento. Šitas šventasis iš vienos vergijos pateko į kitą, sunkesnę vergiją — pas ūkininką. Ūkyje Vincentui (nepripratusiam) teko laukuose dirbti, kasti griovius ir panašiai. Ir, ar manote, kad su kiekvienu kietos žemės kasimu, buvo girdėtis iš to vergo lūpų keiksmas arba burnojimai prieš Dievą? Klystate! Jis giedodavo Dievo garbei psalmes ir giesmes: "Prie Babilono upės", "Sveika Karalienė" ir kitas maldas. Šitos maldos taip paveikė vieną turkų moterį, kad jinai išmėtinėjo savo vyrui, kam jis pabėgęs iš katalikų tikėjimo prieglobsties. Netikėlio širdį taip paveikė jo moters išmėtinėjimai, kad jis atsivertė ir darė atgailą.

Pagaliau, vieną gražią dieną Vincentui pasisakė išsilaisvinti iš vergijos — jis vėl laisvas žmogus. Tada, kad atsidėkoti Dievui už išlaisvinimą, jis atliko maldingą kelionę Romon. Vincentas ilgai meldėsi prie apaštalų Petro ir Povilo karstų, kad tie didieji apaštalai išmelstų jam reikalingų malonių. Trumpai pabuvus Romoje, jis sugrįžo Paryžiu.

Bet, Dievas dažnai bando žmones šitime ašarų slėnyje. Vincentas atvykęs į Paryžių, apsistojo viename viešbutyje. Deja, tame pa-

čiame name atsitiko nelaimė vienam ponui. Mat, kas nors pavogė didelę pinigų sumą iš to pono. Kas čia kaltas? Ponas kaltino Vincentą. Neužteko vien kaltinti, bet kur tik matydavo šv. Vincentą viešuose susirinkimuose, tas ponas skelbdavo, kad jį apvogė kun. Vincentas. Šventasis ramiai neigė vagystę, sakydamas: "Dievas žino teisybę". Jis per ilgus šešius metus kentė šitą jo gero vardo plėšimą, iki kol tikras vagis buvo sugautas. Mes gi kaip elgiamės panašiuose atsitikimuose? Ginti savo neva garbės plėšimą, už mažnožius bylinėjames teismuose iki kol suieškome neva teisybę, atlygimą. Bet, pamirštame, kad geriausias mūsų nekaltumo įrodinėjimas, tai kantrus nuolankumas, tylėjimas ir atsidavimas Dievo valiai, nepaisant kaip mus šmeižia ir persekioja.

Šv. Vincento labdarybė irgi labai plačias gyvenimo sritis apimdavo. Kas gali suskaičiuoti jo įteigtas vaikų bei senelių prieglaudas ir ligonines? Niekas! O tokius gailėstingumo darbus ragino jį atlikti, nuoširdi artimo meilė. Kartą jis išgirdo, kad karai nualino daug miestų vienoje šalyje. Žmonės liko be maisto, pastogės. Vincentas pasiryžo padėti nelaimingiesiems ir ėjo iš namo į

namą rinkdamas aukas iki kol surinko milžinišką sumą pinigų. Jis nusiuntė visus pinigus į karo išgriautus miestus... Kad mes galėtumėm bent truputį sekti jo pavyzdį labdarybės reikaluose! Štai prašo kas nors paremti naują statybą, tokį ar kitokį darbą... ką mes atsakome? O nieko neturime! Bet, kaip veikia pamirštame, kad už vieno skatiko davimą artimui padėti, mes dažnai jau gauname Dievo palaimos čia ant žemės. Mylėkime ir gelbėkime savo artimą paskendusį juodame varge!

Mielas skaitytojau, dažnai žmogus suklumpa eidamas išganymo keliu. Jam nuolatos reikia statyti prieš akis kitų, šventųjų tobulumo pavyzdžius. Tad, suklupusiam žemės keliautojui daug lengviau atsikelti ir vėl sekti gyvenimo tikslą. Šv. Vincentas mums gali būti gražus pavyzdys. Jo gražiausios dorybės: artimo meilė, maldingumas, kantrumas, nuolankumas, atsidavimas Dievo valiai, ne vieną iš mūsų gali pažadinti imti pavyzdį iš jo gyvenimo ir gražiai papuošti savo sielas visokiomis dorybėmis. Pasiryškime, ateity sekti šv. Vincento pavyzdį, iki kol pamatysime jį veidas veidan dangaus karalystėje.

CHICAGOS VYSKUPAS SHEIL PAGERBIAMAS

"National Order of the Purple Heart" vasario 22 d. Mundeleino kolegijoje pagerbė JE. vyskupą B. J. Sheil. Vyskupui įteiktas pažymis su amerikoniška vėliava už jo pasižymėjimus karo laiku Great Lakes Naval Training stotyje siaučiant ten gripo (influenzos) epidemijai.

Naujos knygos

- J. Aleksa, Kristaus Kančia 50c
- J. Aleksa, Gegužės Mėnuo 30c
- Naujas Testamentas
(nauja laida) \$1.50
- V. Bode, Nenuodykim
Alkoholiu 05c
- S. Yla, Šeimos Žaizda .. 05c
- B. Skurkis, Tikiu 05c
- Lietuvos Karalienė 05c
- B. Skurkis, Dieviškoji
Amnestija 05c

"DRAUGO" KNYGYNĀ

2334 S. Oakley Avenue,

Chicago, Illinois

Vertė A. Vasiliauskas

KLAUDIJA

KAJUS, jaunas gladijatorius, labai nu-
stebo, kai prieš cirko didelį žaidimą,
kuris Dioklecijano garbei Romoje buvo
ruošiamas, požemy pasirodė sostinės cirko
viršininkas ir paskelbė, kad nori su juo pa-
simatyti. Viršininkas imtinės gladiatorių, iš-
lavinčių kovose, nusilenkė ir prieš didiką at-
vedė jaunuolį malonios išvaizdos, mitrų, kaip
iš bronzos nulietą.

— Ar tu esi gladijatorius Kajus? — už-
klausė viršininkas.

— Aš esu — atsakė tasai.

— Eisi su manim.

Jaunuolis nusilenkė ir po valandėlės sy-
kiu su didžiūnu ėjo miesto gatve.

— Tikrai stebiesi, dėl ko tave su savim
pasiėmiau, todėl žinok, jog noriu, kad šią
naktį tavo galinga dešinė man patarnautų.

— Įsakyk, pone! — atsakė jaunuolis.

— Tavęs laukia atlyginimas, jei užslėpsi
šiandieninės mūsų ekskursijos paslaptį ir
jei tau nesudrebės ranka, kai liepsiu tau
pulti priešininką. Girdėjau, kad tu esi mit-
riausias su kardu. Gali man patarnauti...

Ėjo gatve, vedančia į Kapitolių, kur iš
tolo šventykla pagonių buvo iškilus, kurio-
je pats vyriausias šventikas Jupiteriui ir
Isidai aukas aukodavo.

Viršininkas ėjo pirmą, o paskui jį, pana-
šus į gražią statulą, sekė jaunas gladijato-
rius. Ant stambaus jo veido matėsi susido-
mėjimas. Netrukus įėjo į vidurį puikios pa-
gonių šventyklos, mirgančios nuo aukso ir
brangių akmenų.

Turime susipažinti su vyriausiu šventiku,
todėl apsistokime už šio pilioriaus.

Sustojo; vakaras jau artinos nuo kalnų,
dienos šviesos spinduliai gėso; už valandė-
lės tamsa užviešpatavus Romą.

Tada gilumoje šventyklos pasirodė žila-
plaukis, žiauraus žvilgsnio, pakilusiais an-
takiais surauktą kaktą senis.

— O Jupiteri! tavo duktė, garbingas po-
ne, užburta...

Viršininkas atsiduso.

— Kaip tai — paklausė neramiu balsu —
argi atsisako aukoti Isidos garbei?

— Štai kaip sutiko mano grąšinimams ir
prikalbinėjimams, kad net turėjau šia prie-
mone pasinaudoti.

— Taigi sutiko — pakartojo apsidžiaugęs
viršininkas.

— Štai ir ji... pasitraukite gilumon... ei-
na paaukoti atnašą deivei.

Tikrai pro piliorių išėjo nepaprasto gra-
žumo mergina ir nešėsi vainiką gėlių ir įvai-
rių dovanų, artindamasi prie pagonių dei-
vės stovylos.

Su pilna grožybe ir saldžiu merginos pa-
žvelgimu žingsniavo paskui dvi ištikimos ver-
gės, nešdamos savo ponios vėduokles.

Vyriausias šventikas žengė kelis žingsnius
į priekį ir, pasirodydamas prefekto dukte-
rei, tarė:

— Drąsiai, Klaudija, padėk auką Isidai.
Jei to nepadarysi, deivė tau ir tavo artimie-
siems keršins... baisi laukia tavęs ateitis...

Tik dabar galima buvo pastebėti didelę
vidurinę kovą jaunos rymietės, kuri buvo
pastebima iš akių ir visos išvaizdos.

Sustojo prieš pagonių deivę, visa drebė-
dama kažką tykiausiai šnabzdėjo.

— Garsiai ištark pagarbos žodį deivei... —
vertė šventikas.

Mergina tylėjo.

— Įsakau tau, sakyk! — vis priversdinė-
jo šventikas.

Tada pasigirdo su jėga ištarti žodžiai:

— Niekad neatiduosiu garbės kitam die-
vui, kaip Amžinajam Dievui, Galybių Vieš-
pačiui ir viso pasaulio Tėvui... Jūsų dievys-
tė, dėl kurios jūs kasdien ruošiate baisesius
žaidimus, kur plaukia žmonių kraujas ir pyk-
tis, ta dievytė neverta mano pagarbos...

Nutilo, galvos palenkimu davė ženklą tar-
naitėms, po to sykiu su jomis paliko šven-
tyklą.

— Girdėjai! — sušuko šventikas — girdė-
jai, garbingasis pone, taip ilgiau tęstis ne-
gali, tavo duktė turi nusileisti, kitaip žus...
Todėl patark kol laikas...

Viršininkas pakėlė surauktą kaktą.

— Kantrybės — ištarė — taigi atėjau tau
pranešti, kad jei nepasisėks šiandien mėgi-

nimas su Klaudija, aš turiu būdą sunaikinti diego visos krikščionybės lizdo.

Vyriausias šventikas ūmai atgijo.

— Sakyk, kokia tai priemonė?

— Man pranešta, kur jie susirenka dvasiškomis pratyboms ir maldoms.... Šiandien persirengęs nuvyksiu ten, ištikimų žmonių saugojamas ir sučiupsiu tuos, kurie šlykščiai užbūrė mano Klaudiją. Be abejojimo tai padarė Rufas, vergas iš Rytų, šešiasdešimties metų senis, tai jo pamokslai pakeitė mano dukters širdį.

— Daryk, ką nusprendei! — su pagarba tarė šventikas ir lėtai pasitraukė į šventyklos gilumą.

Nakties šešėlių priedangoj įėjo ginkluotų palydovų su viršininku priešaky į požemį. Požemis buvo už miesto slaptai; įėjimą į jį, tarp uolų, parodė niekšas Neofas, krikščionis apsimetėlis.

Viršininkas įsakė, kad eitų lėtai ir atsargiai.

— Kajau, nuo manęs neatsitrauk! Atsimink ką sakiau: užpulti tą, kurį liepsiu, bet geriau būtų jį gyvą paimti.

Jaunas gladijatorius sužvangino kardą.

— Gali pasitikėti mano jėga — garbingas pone — atsakė.

Ėjo ilgai, vedami graiko Neofa, kuris žinojo požemio visus užkampėlius.

— Kajau — tarė iš naujo prefektas — ar tu esi tikras, kad neišsigąsi krikščioniškų burtų?...

— Kaip po šios nakties diena prašvis, garbingas pone!

Ėjo sunkiai, ant galo tamsumoje iš tolo suspindėjo kokia tai šviesa, silpna ir drebanti.

— Ten krikščionys — tarė niekšas graikas.

Girdėjosi iškilminga giesmė, vyrų, moterų ir vaikų giedama. Prieš užpuolikus atsivėrė stebėtino grožio paveikslas.

Gilumoje uolos pamatė iškilumą, o ant jo kryžių su Nukryžiuotojo atvaizdu. Po kryžium stovėjo baltuose rūbuose kunigas, sudėtomis ant krūtinės rankomis, niūniavo pamaaldžią giesmę. Aplink jį, kaip įvairių rožių vainikas, pakeltos tikinčiųjų galvos, su sitelkę maldoje ir klausą mišių varpelio skambėjimo.

Plaukė giesmė apie nemirtingą sielą, iš

gilumos sutrintų širdžių, giesmė meilės ir atleidimo, kurią Praamžiaus Angelai nešė prie dangiško sosto, kad ramintų ir gelbėtų Panų Paną.

Skambalėliai skambėjo, neva pranašaudami geresnę ateitį, tikinčiųjų choras kilo kas kart aukščiau ir aukščiau, širdys maldingo būrelio, ieškančio ramybės po žeme, prisipildė kilnaus jausmo, priartinančio prie Sutvėrėjo, kurio nukryžiuotas Sūnus švietė prieš juos kankinystės vainike.

Kaž kokia mergina, pakėlusį į viršų akyles, prašė Viešpatį Kristų.

— Tegul ir mane išstinka beširdė mirtis, kaip maño brangią motiną... Ir aš noriu būti nukankinta už šventąjį tikėjimą.

Tulas senis, su pakilusiaisiais antakiais, mušėsi į krūtinę, sakydamas:

— Dieve, duok man amžiną šviesą.

Keliolika moterų sykiu su vaikais, susibūrusios karštai niūniavo maldos giesmę.

Senelis kunigas atsiklaupė po kryžium ir pakėlė į viršų rankas. Meldėsi užmiršęs žemę. Jo siela nuskrido tarp išrinktųjų.

Tuo tarpu pasklido netoliese baimės šauksmas. Tai ginkluota kareivio ranka šiuurkščiai griebė merginą, paskendusią maldoje.

Sumišimas užviešpatavo požemy. Užgeso žvakės, rodos jas Viešpaties Angelas užgesino.

Kaip būrys išgąsdintų balandžių, kai ant jų vanagas puola, taip išbėgiojo krikščionių būrelis.

— Prie manęs, pretorijonai! — šaukė viršininkas, putodamas iš pykčio.

Bet jo kareiviai, paprastai narsūs, dabar pasidarė bailiai. Keliolika net atsiklaupė uolos gilumoje ir, pakėlę kardus it kryžių, meldėsi, kaip tikrieji krikščionys prie kryžiaus.

— Prie manęs, kareiviai! — šaukė prefektas ir kartu su jaunu gladiatorium gaudė beginkles aukas. Jau jaunas gladijatorius vaizdavosi savo triumfą: baltas, kaip balandis senis, pakliuvo į jo rankas.

— Laikau vadą... turiu burtininką!... — rėkė draskydamas ir tąsydamas beginklį senelį.

Gaudymas pasisekė, išdavikas graikas laimėjo.

(Bus daugiau.)

Įvykiai Katalikų Pasaulyje

Jėzuitai Kovos...

Roma, Italija. — Sakoma, kad Jėzuitų kongregacijos vadai skelbs kovą komunistams visame pasaulyje. Ypač, vadams rūpi nustatyti gaires, kaip sėkmingiau kovoti su bedievybe Vokietijoje, Meksikoje ir Ispanijoje.

„Sveika Marija“ Išversta Į 150 Kalbas

Jeruzalė, Palestina. — Čia pašventino naują bažnyčią Šv. Panelės Marijos vardu. Paminėtina yra tas dalykas, kad ant tos bažnyčios sienų yra „Sveika Marija“ malda išversta į 150 kalbas.

Atsivertė Protestonų Ministeris...

Roma, Italija. — Protestonų bažnyčios pastorius su visa savo šeimyna atsivertė į Katalikų Bažnyčią.

Sūnus Atvertė Tėvą

Paryžius, Prancūzija. — Prieš 10 metų vieno garsaus Paryžiaus nekataliko gydytojo sūnus priėmė katalikybę ir įstojo į dominikonų vienuolyną. Tėvas ant savo sūnaus taip buvo įpykęs, kad jo visiškai išsižadėjo ir jokiū būdu nesidavė permaldajamas. Bet štai prieš porą savaičių tas senis gydytojas nuėjo šventą dieną pas savo draugą gydytoją, kurio žmona visuomet per radiją klausydavo pamokslų. Ir tą dieną pamokslą sakė to svečio gydytojo sūnus, jau kunigas. Jis kalbėjo apie kunigystės kilnumą. Tėvas išklausė visą sūnaus pamokslą ir nebesusilaikė... jis pravirko, o po kelių dienų pats priėmė katalikybę ir atsiprašė sūnų.

Sudegė Seserų Vienuolynas

Kyoto, Japonija. — Maryknoll seserų vienuolynas sudegė. Šešios seserys liko be pastogės. Gaisras kilo iš neišaiškintų priežasčių.

Popiežius Padėkojo Rašytojui...

Chicago, Ill. — Popiežius Pijus XI padėkojo kun. E. Dailey, kad jis atsiuntė Romon

knygą, užvardintą: „Pijus XI, Žmonių Popiežius“. Knygos autorius yra „New World“ laikraščio redaktorius.

Vienuolė Išėjo Gydytojo Mokslus

Washington, D. C. — Katalikų Gydytojų Misijonierių Draugija sulaukė iš savo narių, pirmą gydytoją, Seserį Alma. Mat, viršminta draugija yra užėmusi Indijos misijas, ir reikia turėti savo gydytojų. Todėl, ir Ses. Alma per paskutiniuosius metus studijavo mediciną. Ji yra pirmą sesuo - vienuolė, kuri užbaigė medicinos mokslus.

Kat. Bažnyčia Mažai Nukentėjo Potvinyje

Los Angeles, Cal. — Kol kas čia mažai nukentėjo Katalikų (Bažnyčia per neseniai įvykusį potvynį. Nukentėjo keletas katalikiškų kapinių. Maži nuostoliai padaryta ir Alhambra seserų vienuolynui.

Popiežius Atžymėjo Amerikonus

Vatikanas, — Laikraščiai paskelbė, kad Popiežius Pijus XI finansininkams J. P. Morganui ir T. W. Lamontui pripažino aukštus ordenus. Taipgi, buvęs New York valstybės gubernatorius, A. Smith yra gavęs dar aukštesnės rūšies ordenus.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Dienos Uždarbis Kolegijai

Cambridge, Mass. — Vasario 22 d., čia įvyko (kaip seniau rašyta) Naujos Anglijos Katalikų Seimelis. Seimo dalyviai pagaminavo keletą svarbių pasiryžimų. Vienas pasiryžimas itin svarbus — jis liečia „Dienos Uždarbį Kolegijai“.

„Pirmas svarbus dalykas, kurį mes turime vykdyti, yra suteikimas pinigiskos paramos Marianapolio Kolegijai, kur auklėjami jauni vaikinai, būsantieji ateities vadai, kad kolegijos vadovybė galėtų pastatyti naujas studentams dormitorijas, gyvenimui kamba-

rius. Tam tikslui nutarta prašyti visų geros valios lietuvių, kad paaukotų tam tikslui nors vienos dienos uždarbį. Gi seime dalyvavusių delegatų pareiga yra apie tą nutarimą savo kolonijoje visus lietuvius painformuoti, arba asmeniškai paprašyti, kad viekvienas tą padarytų.

Užsisakė 8 Laikraščius

Cleveland, Ohio. — Tadas ir Suzana Žukauskai yra užsakę net 8 katalikiškus laikraščius. Į jų namus pareina: „Laivas“, „Garsas“, „Darbininkas“, „Lietuvių žinios“, „Saleziečių žinios“, „Varpelis“, ir 2 angliški laikraščiai. Viršminėta šeima yra nuširdi tautos ir bažnyčios reikalų rėmėjai.

Nauja Lietuvių Mokykla Atsidarys

Providence, R. I. — Gautomis žiniomis, rudenį čia atsidarys Šv. Kazimiero parapijos mokykla. Mokykla pastatyta ir pašventinta. Kiek teko girdėti, seselės Kazimierietės yra pakviestos mokytojauti.

Kun. A. Linkus Gavo Ordiną

Kaunas, Lietuva. — „Lietuvos Aidai“ praneša (ligšiol kažkodėl nebuvo žinoma), kad

D. L. K. Gedimino III-ju laipsniu apdovano-tas kun. A. Linkus.

Idomios Paskaitos

Chicago, Ill. — Prof. kun. J. Vaitkevičius, MIC., garsusis pamokslininkas, laikys idomias paskaitas per „Draugo“ radió pusvalandį iš WEDC stoties. Paskaitas skaitys kun. profesorius kas trečiadienį per visą gavėnią.

Gaisras Lietuvių Bažnyčioje

Shenandoah, Pa. — Naktį prieš kovo 1 d. gaisras ištiko Šv. Jurgio parapijos gražiąją bažnyčią. Visas vidus skaudžiai apnaikintas. Gaisras kilo iš sudegusio dūmtraukio. Nuostoliai bus apie 30,000 dol. Rodos, viskas padengta apdrauda.

Išleido Encikliką

Chicago, Ill. — „Draugo“ spaustuvė išleido Jo Šventenybės Pijaus XI Encikliką „Apie Ateistinį Komunizmą“ lietuvių kalboje. Tenka pažymėti komunizmo klausimas ytin visiems vadams rūpėjo, kaip kovoti su juo, kokias priemones vartoti ir t.t. Ši enciklika, kuri dabar atspausdinta lietuvių kalboje visiems pravartu bus perskaityti.

Tėvai Marijonai ligšiol yra pasizadėję šių metų

Gavėnios misijas vesti:

LOWELL, MASS., Kovo 14—20, kun. Adomas Morkūnas, M. I. C.

PROVIDENCE, R. I., Kovo 21—27, kun. Jonas J. Jakaitis, M. I. C.

CHICAGO, ILL., Roseland, Kovo 21—27, kun. Adomas Morkūnas, M. I. C.

WILKES BARRE, PA., Kovo 28—Bal. 10, kun. Jonas J. Jakaitis, M. I. C.

WORCESTER, MASS., Šv. Kazimiero bažnyčioje, Kovo 28—Bal. 3, kun. Adomas Morkūnas, M. I. C.

PITTSBURGH, PA., Bal. 3—10, kun. Mykolas Urbonavičius, M. I. C. ir kun. Jonas J. Jančius, M. I. C.

NEW HAVEN, CONN., Bal. 4—10, kun. Adomas Morkūnas, M. I. C.

BROCKTON, MASS., Bal. 4—17, kun. Alponas Jagminas, M. I. C.

MAIZEVILLE, PA., Bal. 11—17, kun. Adomas Morkūnas, M. I. C.

DETROIT, MICH., Šv. Jurgio bažnyčioje, Bal. 10—17, kun. Juozas Vaitkevičius, M. I. C.

PHILADELPHIA, PA., Šv. Jurgio bažnyčioje, Kovo 28—Bal. 3, kun. Juozas Pauliukonis, M. I. C.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Nubaudė Kunigą

Raguva. — Raguvos vikaras kun. Juozevičius parodė didelį aktyvumą darbe ir dėl to įsigijo daug pritarimo tarp parapijiečių. Kalėdojimo metu baigus dienos darbą kartą pas vieną ūkininką buvo vakarienė, kurios metu susirinkęs jaunimas sakė eilutes, sveikino vieni kitus kalbomis, linksminosi. Apskrities viršininkas tą palaikė nelegaliu susirinkimu ir kun. Juozevičių nubaudė 3,000 litų, kitus po mažiau.

Kun. Prof. Jauniaus 30 m. mirties Sukaktį švenčiant

Kvėdarna. — Šiomet vasario mėn. 25 d. sueina 30 m. nuo mūsų tautos didžiojo kalbininko prof. kun. K. Jauniaus mirties. Kun. K. Jaunius yra gimęs Kvėdarnos miestelyje yra jo vardu pavadinta gatvė ir pakelyje, kuris vedą į jo tėviškę, vietos pavasarininkų yra pastatytas kryžius jo atminimui. Šias sukaktuves šiomet minės ir Kvėdarnos visuomenė. Tad šia proga vertėtų pasirūpinti ir didingesniu paminklu jo atminimui. Gal tam tiktų, kaip vietos mok. ved. Grinaveckas mano, K. Jauniaus vardu pavadinti naują 6 kampl. mūrinę pradžios mokyklą.

Šių sukaktuvių proga reikėtų pagalvoti ir apie kun. K. Jauniaus paminklo statymą Kaune, nes esąs Kauno kapinėse medinis kryžius jau baigia sunykti.

Išnyko Vakarūškos

Suv. Kalvarija. — Paskutiniu laiku beveik visur išnyko nieko gero neduodančios vakarūškos. O jei kada ir pasitaiko kur nors būti, tai ligi 10 val. visi išsiskirsto namo. Laisvą laiką praleidami prie knygų ir laikraščių, ar šiaip kokią darbėlią. Tai gražus reiškinys, kad jaunuoliai meta į įprotį, o imasi kas naudinga.

Blaivybės Diena

Užventis. — Vasario 6 d. "Pavasario" Fed. Užvenčio kuopos pastangomis buvo suruošta išpūdinga blaivybės diena. Po pamaldų prisirinko pilnutėlė parapijos salė žmo-

nių. Čia tuoj sudaromi garbės ir darbo prezidiumai, o kun. A. Kinderis savo įdomia paskaita iškelia visas negeroves, kurios įvyksta per girtavimą. Junkilų kaimo artistai suvaidino tai dienai pritaikintą vaizdelį "Samagonkininkai linksminasi". Iškilms baigtos gražiu jaunimo pasilinksminimu.

Parveš Biliūno Palaikus

Kaunas. — Žinomas lietuvių rašytojas ir liaudies teisių gynėjas Jonas Biliūnas mirė 1907 m. gruodžio 8 d. Zakopane (Lenkijoje). Dabar yra susidaręs komitetas Jono Biliūno palaikus į Lietuvą pargabenti.

Pirmiausia buvo kreiptasi į Lenkijos vyriausybę Varšuvoje leidimo. Lenkijos valdžia sutiko leisti Jono Biliūno palaikus iš Zakopanės perkelti į Lietuvą.

Jeigu Jono Biliūno palaikai bus pargabenti Lietuvon, tai jie bus palaidoti prie Anykščių, Vorutos kalne, kur yra J. Biliūno tėviškė.

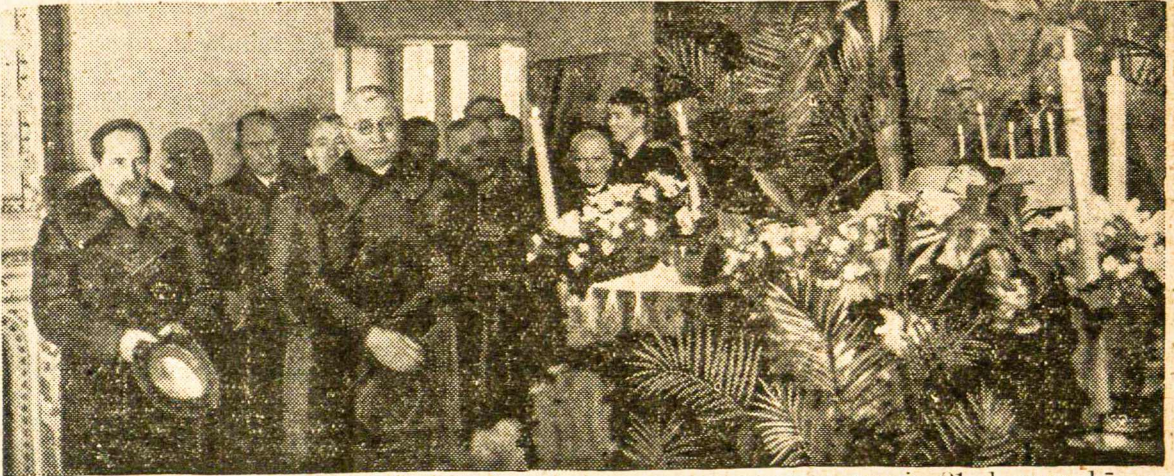
Jono Biliūno palaikų laidotuves norima surengti liepos mėn. pabaigoj.

Brangios Nepriklausomybės Aukos

Marijampolė. — Mūsų atgimusios tautos laisvė pareikalavo daug aukų. Kovose su bermontininkais, lenkais ir bolševikais pareikalauta daug gyvybių ir kančių.

Apskaičiuota, kad visuose trijuose frontuose žuvo arba mirė nuo gautų žaizdų 40 mūsų karininkų, 1294 kareiviai ir 67 šauliai — iš viso 1,401 žmogus. Buvo sužeista 93 karininkai, 2,438 kareiviai ir 146 šauliai — iš viso 2,677 žmonės. Dingo be žinios 16 karininkų ir 813 kareivių — iš viso 829 žmonės. Mirė nuo užkrečiamų ligų 237 kariai. Invalidais liko 154 kariai.

Kovų metais mūsų žuvusieji, paprastai, buvo laidojami ten, kur žuvo. Kovos ėjo plačiais barais, o dėl to ir žuvusiųjų kapais buvo nužymėtas beveik visas kraštas. Kadangi išmėtytų kapų tinkama priežiūra nėra įmanoma, tai komisija ryžosi žuvusiųjų liekanas iš miškų, laukų bei pakelių surinkti ir palaidoti parapijų arba specialiai įrengtose kapinėse. Ligi šiol tai jau beveik pavyko įvykdyti. Karių kapai yra įrengti ir sutvarkyti.

Lietuvos prezidentas Antanas Smetona savo atsilankymu vasario 21 d. pagerbė ve-
lionies prel. A. Dambrausko palaikus.

• Mirė Gera Senutė

Upyna (Telšių ap.). — Sausio mėn. 21 d. Šeškių kaime mirė 75 metų senutė Salio-
mėja Aleknienė, kuri gyva būdama jau bu-
vo pasistačiusi sau gražų, nepamirštamą pa-
minklą — 1937 m. įtaisė Upynos parapijos
bažnyčiai vargonus, kurie kainavo 5,000 li-
tų. Senutė visada rėmė stambiomis aukomis
bažnyčią ir buvo pavyzdinga katalikė. Pa-
laidota Upynos parapijos kapuose.

Statys Naują Bažnyčią

Klaipėda. — Kadangi Klaipėdoj katalikų
skaičius žymiai išaugo, šimet ruošiamasi pra-
dėti statyti naują bažnyčią. Kol bus pasta-
tyta bažnyčia, ponas "Eksporto" fabriko
direktorius leido pamaldas laikyti fabriko
patalpų salėje. Pamaldos buvo pirmą sykį
atlaikytos vasario 13 d. Žmonių prisirinko
pilna salė. Toliau numatoma pamaldos bus
kas antras sekmadienis.

Kvoki, Bet Reikšminga Auka

Panevėžys. — Prie Panevėžio pašto įstai-
gos gyvenančių tarnautojų vaikai š. m. va-
sario mėn. 13 d. pašto kieme surengė lote-
riją, kurios pajamas 9 litus 14 ct. paaukojo
Ginklų Fondui. Fantus šiai loterijai pasiga-
mino ir bilietus tarp kitų vaikų išplatino
patys vaikučiai.

Džiugu buvo žiūrėti į džiaugsmu ir pasi-
ryžimu spindinčias akutes, kai mažoji šios
loterijos iniciatorė 2 pradž. mok. IV sky-

riaus mokinė Levutė Tėlyčėnaitė pabėrė sau-
ją smulkių pinigėlių prašydama juos priim-
ti ir persiųsti Ginklų Fondui, kartu pabrėž-
dama, kad ši kartą tik tiek, kitą kartą bū-
sią daugiau.

Tai mūsų mažųjų graži ir reikšminga au-
ka Lietuvos Nepriklausomybės 20 metų su-
kakties proga.

Vyrai Pasirodė

Papilė. — Pereitą sekmadienį Papilėje į-
vyko Vyrų Apaštalavimo narių susirinki-
mas. Tuo metu ir laisvamaniai buvo sušaukę
savo susirinkimą, kuriam vadovavo iš Kau-
no atvykęs laisvamanių sekretorius. Laisva-
maniai tikėjosi didelio pasisekimo, tačiau
nusivylė: parapijos salė pilnutėlė geros va-
lios vyrų, kurie išklause įdomių paskaitų,
meninės dalies, vienbalsiai nutarė padaryti
religinę eisną Papilės gatvėmis. Išsirikiavę
po keturius galingai giedodami "Dievas mū-
sų prieglauda" traukė kapinių link. Lais-
vamaniai pamatę tokią organizuotą vyrų ar-
miją, griežė dantimis, net patys veikėjai be-
viltiškai pasakė: "Mes silpni prieš juos".
Papiliškiai vyrai panašioms preligentams li-
nki Papilėje daugiau nepasirodyti ir nevar-
gi.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien laikraščio "Laivo" prenumeratą metams \$2.00
Svetur metams \$3.00 ..... Atskiras numeris 5c